

УДК [378.147:780.616.432:316.72]:378.6:7(045)

DOI <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2023.3.6>

I. С. КЕНТЕШ

*аспірант кафедри педагогіки дошкільної, початкової освіти та освітнього менеджменту,
Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна*

Електронна пошта: kentesh.ishtvan96@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-1168-9651>

ЗНАЧЕННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ (ФОРТЕПІАННОЇ) ПІДГОТОВКИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

Стаття присвячена розгляду значення полікультурного підходу у контексті підготовки майбутніх фахівців у галузі мистецтва, зокрема у сфері фортепіанної освіти в закладах вищої мистецької освіти.

Виконано аналіз поняття «полікультурна освіта» з використанням різних педагогічних підходів, таких як: компаративний, комунікативний, компетентнісний і культурологічний. Зазначено, що визначення поняття «полікультурна освіта» має бути адаптованим до конкретного контексту кожної країни, враховуючи особливості її культурного розвитку та освітніх потреб. Закцентовано увагу на основних суперечностях, що виникають при розгляді поняття «полікультурна освіта», зокрема на тенденції до ототожнення його з іншими поняттями, такими як «багатокультурна», «транскультурна» освіта. Зроблено акцент на необхідності уточнення та адаптації цих понять до вітчизняного освітнього середовища.

На підставі аналізу наукових праць щодо полікультурності в освіті доведено, що полікультурний підхід сприяє розвитку навичок міжкультурної комунікації, що дозволяє митцям ефективно співпрацювати з колегами та аудиторією з різних культур. Полікультурна освіта допомагає розвивати особистість митця, робить його більш відкритим, толерантним, здатним до культурного діалогу та розуміння інших. Сучасні вимоги до митців включають у себе не лише високий рівень технічних навичок, але і здатність адаптуватися до змінного культурного середовища та використовувати його в своєму творчому процесі.

Загальний висновок полягає в тому, що полікультурний підхід у процесі фахової (фортепіанної) підготовки в закладах вищої мистецької освіти має важливе значення для розвитку майбутніх митців. Він передбачає не лише оволодіння мистецькою технікою, але й врахування різноманітних культурних, міжкультурних і міжнаціональних аспектів, що сприяє збагаченню та розширенню художнього сприйняття та творчого потенціалу майбутніх митців.

Ключові слова: полікультурна освіта, фахова (фортепіанна) підготовка, заклади вищої мистецької освіти, глобалізація, культурне різноманіття, культурна комунікація, особистісний розвиток, музична освіта.

Постановка проблеми. Глобалізація у сучасному світі призводить до зростаючої культурної різноманітності та міжкультурного спілкування. Цей процес відображається у всіх сферах суспільства, включаючи вищу мистецьку освіту. В умовах постійної міграції, взаємодії культур та мистецьких напрямків, важливим завданням вищих навчальних закладів мистецької освіти стає формування полікультурної компетентності у здобувачів освіти. Особливо актуальним цей аспект є у процесі фахової підготовки майбутніх музикантів, зокрема фортепіаністів.

Полікультурний підхід у мистецькій освіті став важливим компонентом формування сучасного музиканта. Він передбачає засвоєння не лише традиційних музичних знань та навичок, але й розширення горизонтів, розвиток толерантності, відкритість до інших культур, їхніх музичних традицій та стилів. Саме полікультурний підхід дозволяє створити умови для

розвитку креативності та унікальності в музичному мистецтві, а також підготувати майбутніх фортепіаністів до успішної кар'єри в умовах глобального культурного ринку.

Актуальність дослідження відзначається зростанням міграції, швидким розвитком засобів комунікації та збільшенням культурного обміну між різними країнами та регіонами. У такому контексті мистецтво та музика не обмежуються територіальними рамками, і музиканти повинні бути готові взаємодіяти з різними культурними контекстами. Умови для виконання та виступів музикантів стають все більше міжнародними. Випускники вищих мистецьких закладів мають змогу співпрацювати з артистами та аудиторією з різних країн. Знання і розуміння культурних особливостей і музичних традицій стають ключовими для успішного виконання.

Музична аудиторія також стає все більш різноманітною. У вищих мистецьких закладах

навчаються студенти з різних країн і культур, а концертні заходи привертають слухачів із різних спільнот. Музиканти повинні вміти залучати та зацікавлювати аудиторію з різних культурних фонів. Освітній процес вимагає адаптації до сучасних викликів. Полікультурний підхід у мистецькій освіті відповідає сучасним потребам та сприяє підготовці випускників до успішної кар'єри в музичній галузі. *Мета роботи* – проаналізувати особливості полікультурного підходу у процесі фахової (фортепіанної) підготовки в закладах вищої мистецької освіти.

Аналіз попередніх досліджень. Сучасні дослідження у сфері культурологічних та полікультурних підходів в освіті вивчаються заслуговуючи на увагу науковців. Ці дослідження спрямовані на обґрунтування ідей культурно-історичної психології і концепції діалогу культур, що належать І. Берлянду, В. Литовському та іншим видатним дослідникам. Аналіз потенціалу культурологічного та полікультурного підходів у сфері освіти був проведений у працях вчених, таких як В. Гура, А. Погодіна, І. Балхаров та ін.

Вивчення сучасної психолого-педагогічної науки показує, що проблема полікультурності в освіті стає предметом значного зацікавлення як іноземних дослідників (Г. Бейкер, Дж. Бенкс, К. Беннет, Ж. Гай, Д. Голлник, С. Ньето, Д. Садкер, М. Садкер, Ф. Чінн і багатьох ін.), так і українських вчених (серед яких Г. Абібулаєва, І. Білецька, Л. Гончаренко, Я. Гулецька, О. Гуренко, О. Мілютіна, І. Омелянчук, Г. Розлуцька, Н. Якса) та ін.

Виклад основного матеріалу. Провідними тенденціями сучасного розвитку є формування політичного, економічного та культурного співробітництва держав на основі взаємного діалогу за збереження етнокультурної специфіки партнерів.

Культура ХХІ століття бачиться як світовий інтеграційний процес, у якому відбувається змішання різних національних та етнічних культур. Тенденції сучасного суспільства в соціальному, культурному, економічному та політичному планах призвели до формування відкритого полікультурного соціуму. У результаті глобалізаційних процесів особистість сьогодні перебуває на межі культур, взаємодія з якими вимагає від неї толерантності, діалогічності, розуміння та поваги до культурної ідентичності інших

людей. У контексті соціокультурних змін суспільство висуває перед освітою завдання підготовки молоді до активної життєдіяльності в умовах багатонаціонального та полікультурного середовища [Гуренко : 48].

На думку Сокол М.О., на освітні установи покладається велика відповідальність – виховання етнічно ідентичної та полікультурної особистості, орієнтованої через свою культуру на інші [Сокол : 21].

Відповідаючи на виклик часу, останніми роками у вітчизняній педагогіці сформувався самостійне напрямок роботи з молоддю, що динамічно розвивається, – полікультурна освіта, що виступає інноваційним засобом вирішення освітньо-виховних завдань за умов глобалізації.

Термін «полікультурна освіта» відображає сутність полікультуризму в педагогіці і не включає тільки освіту людини, а й цілі, завдання та основні напрямки розвитку особистості, здатної та готової жити у сучасному складноструктурованому соціумі [Дворника, Коваль : 11].

Сива Ю. В. зазначає, що полікультуризм в освіті допомагає звернути розмаїття суспільства на корисний чинник його розвитку, забезпечує швидшу адаптацію людини до мінливих умов існування, допомагає їй сформувати багатогранну картину світу, набути навичок продуктивної взаємодії з представниками сусідніх культур та у світовому просторі [Сива : 22]. Затребуваність полікультурної освіти у обумовлена самою суттю процесів демократизації та гуманізації соціального життя, прагненням створити суспільство, в якому культивуються поважне ставлення до особистості, захист гідності та прав кожної людини.

Закладам вищої освіти, де спільно навчаються представники різних народів із різною національною культурою, психологічним укладом та менталітетом, властивий поліетнічний характер, що актуалізує впровадження педагогіки полікультурності в освітній процес вищої школи. З урахуванням процесів глобалізації педагогічна діяльність сучасного закладу вищої освіти має бути побудована за полікультурним принципом, лише в цьому випадку вища школа зможе забезпечити можливість повноцінної самореалізації кожного випускника незалежно від його мовної та етнокультурної приналежності. Формування полікультурної

особистості має стати необхідним компонентом соціально-особистісного розвитку майбутніх спеціалістів [Абібуласва : 55].

Полікультурний підхід – це методологічна та педагогічна концепція, яка підкреслює важливість взаємодії та взаєморозуміння між різними культурами і сприяє сприйняттю культурного розмаїття як цінності [Поясок, Беспарточна : 75]. Цей підхід передбачає розгляд культурних різниць як джерела багатства та натхнення, а не конфлікту чи обмеження. В основі полікультурного підходу лежить ідея того, що різноманітність культур та традицій є важливим ресурсом для суспільства і має бути вивчена, врахована та використана в різних аспектах життя.

Основні риси полікультурного підходу включають:

- толерантність та повагу до різниці: полікультурний підхід покликаний виховувати толерантне ставлення до інших культур і переконань. Він спонукає до поваги до різних способів життя, мов і традицій;

- взаєморозуміння і співробітництво: полікультурний підхід сприяє співпраці між представниками різних культур. Він підкреслює важливість відкритості до спільної роботи та обміну думками;

- пізнання інших культур: цей підхід стимулює навчання і вивчення інших культур, їхніх мов, історій, традицій і способів мислення;

- уникнення стереотипів і прирівнювання: полікультурний підхід закликає уникати загальних стереотипів і усвідомлювати, що жодна культура не є однорідною;

- збагачення індивідуального розвитку: вивчення інших культур може збагатити осо-

бистий розвиток, розширити світогляд і надати нові можливості для самореалізації.

Ці принципи допомагають створити сприятливу навчальну обстановку, де учні можуть розкривати свій потенціал та розвивати розуміння світу навколо них у контексті культурної різноманітності.

Таблиця 1, що включає в себе педагогічні принципи полікультурної освіти та їх аспекти.

Ці принципи допомагають створити навчальне середовище, сприяючи розвитку розуміння та толерантності між учнями з різних культур та стимулюючи їх до взаємодії та навчання в різноманітних культурних контекстах.

Полікультурна освіта виконує ряд важливих функцій, спрямованих на розвиток розуміння, толерантності та співробітництва між різними культурами і національностями.

Серед функцій полікультурної освіти можна виділити такі:

- виховання толерантності: однією з основних функцій полікультурної освіти є сприяння розвитку толерантності та поваги до різних культур і переконань;

- гармонізація відносин: вона сприяє гармонізації відносин між представниками різних культур, сприяючи мирному співіснуванню;

- сприяння інклюзивності: полікультурна освіта розвиває інклюзивне навчання, де різні групи населення, включаючи меншини, можуть вільно і ефективно отримувати освіту;

- розширення світогляду: вона допомагає учням розширити світогляд і отримати більше інформації про різні культури та світові погляди;

- громадянська відповідальність: полікультурна освіта виховує громадян, які свідомі своєї

Таблиця 1

Педагогічні принципи полікультурної освіти та їх аспекти

Принцип	Аспекти
Гуманізм	повага до гідності кожної особи розуміння індивідуальних потреб учнів
Різноманітність	включення різноманітних культур та мов дослідження та розуміння різноманітності світ
Взаємодія	створення умов для активної взаємодії між учнями різних культур
Культурний діалог	розвиток культурного діалогу обмін думками та досвідом між культурами
Урахування індивідуальних потреб	врахування індивідуальних потреб та особливостей кожного учня розвиток власного культурного ідентитету
Адаптованість	адаптація методів та засобів навчання до різних культурних контекстів
Виховання поваги	виховання поваги до інших культур та толерантності розвиток толерантності до різноманітності

громадянської відповідальності та готові приймати активну участь у суспільстві;

– розвиток міжкультурного співробітництва: вона сприяє розвитку міжкультурного співробітництва та сприяє вирішенню міжнаціональних та міжкультурних конфліктів;

– зміцнення самоідентифікації: полікультурна освіта допомагає учням краще розуміти свою ідентичність і відчувати себе частиною різних культур;

– підготовка до глобалізації: готує здобувачів освіти до життя у глобальному світі, де різні культури взаємодіють і співпрацюють на різних рівнях [Пань Шен : 23].

Функції полікультурної освіти допомагають створити сприятливий клімат для розуміння та співробітництва між культурами, що сприяє гармонійному розвитку суспільства.

Кругленко Л. В. зазначає, що сутність полікультурної освіти полягає в створенні інклюзивного, розуміючого та толерантного оточення, де різні культури можуть існувати, співіснувати і взаємодіяти, сприяючи розвитку розуміння і поваги до кожної людини і її культурної спадщини [Кругленко : 9].

Слід зауважити, що у різних сферах життя, включаючи освіту, мистецтво, науку і бізнес, полікультурний підхід може бути корисним і сприяти побудові більш гармонійного та різноманітного суспільства.

Процес фахової (фортепіанної) підготовки в закладах вищої мистецької освіти має свої особливості, які відрізняють його від інших форм навчання музики та фортепіано:

1. Вища освіта. Фахова підготовка в музичних вищих навчальних закладах спрямована на надання вищої освіти в області музики та фортепіано. Це означає, що здобувачі отримують вищий рівень освіти, який включає в себе глибокий аналіз та дослідження музичної теорії та практики

2. Індивідуальний підхід. Фахова підготовка в закладах вищої мистецької освіти передбачає індивідуальний підхід. Кожен здобувач музичної освіти має можливість працювати з досвідченим викладачем на індивідуальних уроках, що дозволяє враховувати його потужності та потреби.

3. Глибокий аналіз музики. Здобувачі освіти, які навчаються фортепіано в вищих навчальних закладах, глибше розуміють музику. Вони

аналізують твори, вивчають історію музики та музичну теорію, що допомагає їм виконувати музичні композиції на вищому рівні.

4. Концертна діяльність. Вищі музичні заклади акцентують увагу на концертній діяльності. Здобувачі освіти мають можливість виступати на концертах, робити записи і демонструвати свої музичні навички перед аудиторією.

5. Дослідження і творчість. Фахова підготовка вищої мистецької освіти спонукає здобувачів освіти до дослідницької роботи та творчості в музичній сфері. Вони можуть вивчати нові аспекти музики, створювати власні музичні твори і відкривати нові шляхи в музичній сфері.

6. Вибір спеціалізації. Вищі музичні навчальні заклади часто пропонують можливість вибору спеціалізації. Наприклад, здобувач освіти може обрати спеціалізацію у викладанні музики, концертному виконанні, композиції тощо, що дозволяє їм глибше вивчати певний аспект музики.

По суті, фахова (фортепіанна) підготовка в закладах вищої освіти мистецького спрямування має свої особливості, які відрізняють її від інших видів вищої освіти. Основні особливості фахової підготовки в музичних вищих навчальних закладах, зокрема фахова підготовка у музичних закладах вищої освіти зорієнтована на розвиток музичних навичок та творчого потенціалу здобувачів освіти. Головною метою є формування висококваліфікованих музикантів та музичних викладачів.

На думку Дем'яненко Т.А., Кірсанова С.С., у музичних вищих навчальних закладах великий акцент робиться на індивідуальному підході. Кожен здобувач освіти отримує особистого викладача, який сприяє розвитку його музичних здібностей та потенціалу. Фахова підготовка в музичних закладах вимагає від здобувачів освіти великого завантаження, вони проводять багато часу на практичних заняттях, репетиціях та вивченні нот [Дем'яненко, Кірсанова : 47].

Здобувачі освіти музичних закладів регулярно виступають перед аудиторією, що допомагає розвивати їхні сценічні навички та набувати досвіду виступів. Окрім практичних навичок, студенти також вивчають теоретичні аспекти музики, включаючи теорію музики, історію музики та аналіз композицій. Багато уваги приділяється творчості, вони мають можливість створювати власні музичні твори та аранжування.

Музичні заклади вищої освіти часто забезпечують можливістю виступати в громадських та благодійних заходах, надавати музичну освіту для дітей та інших груп населення.

Зазначені вище особливості роблять фахову музичну підготовку вищої освіти важливою та цінною для тих, хто бажає розвивати свій музичний талант та стати професіоналом у цій сфері.

Загалом, фахова (фортепіанна) підготовка в закладах вищої мистецької освіти покликана надати здобувачам освіти глибокі знання, навички та досвід у сфері музики, що дозволяє їм розвиватися як професіонали в цій галузі.

Слід звернути увагу, що полікультурний підхід у процесі фахової (фортепіанної) підготовки в закладах вищої мистецької освіти відіграє важливу роль і має значення з декількох ключових позицій:

– культурна різноманітність: полікультурний підхід враховує культурну різноманітність здобувачів освіти. У вищих музичних закладах навчаються студенти з різних країн, із різними музичними традиціями та культурними фонами. Полікультурний підхід допомагає інтегрувати цю різноманітність в навчальний процес та збагачує музичну спадщину здобувачів освіти;

– міжкультурне розуміння: полікультурний підхід сприяє міжкультурному розумінню та співпраці між здобувачами освіти різних культур. Він допомагає створити середовище, в якому вони можуть вивчати, аналізувати та поважати музичні традиції інших країн та етнічних груп;

– розвиток толерантності і відкритості: полікультурний підхід сприяє розвитку толерантності, відкритості та культурного розуміння. Він надає можливість більш глибоко розуміти та поважати різницю, що важливо в сучасному світі;

– розширення музичного горизонту: полікультурний підхід дозволяє досліджувати і виконувати музику з різних культур, що розширює їхній музичний горизонт і дає можливість вивчати різні стилі, жанри та інструменти;

– глобальна конкурентоспроможність: знання та досвід, отримані завдяки полікультурному підходу, роблять здобувачів освіти більш конкурентоспроможними на глобальному музичному ринку. Вони можуть легше працювати в різних країнах та серед різних аудиторій;

– творчість та інновації: різноманітність культурних підходів та ідей може стати джерелом новаторських рішень та творчості в музичному мистецтві. Здобувачі освіти можуть поєднувати елементи різних культур у своїх власних композиціях та виступах.

Усе це підкреслює важливість полікультурного підходу у фаховій (фортепіанній) підготовці в закладах вищої мистецької освіти, допомагає створити багатогранне, відкрите та толерантне музичне середовище, яке сприяє розвитку талановитих музикантів та педагогів.

Результати і висновки. Полікультурний підхід в процесі фахової (фортепіанної) підготовки у закладах вищої мистецької освіти є ключовим чинником, який визначає якість і рівень підготовки майбутніх музичних виконавців і педагогів. Детальний аналіз вказує на кілька важливих висновків.

Полікультурний підхід дозволяє включати різноманітні культурні аспекти у навчальний процес. Здобувачі освіти отримують можливість досліджувати, вивчати та аплікувати різні музичні традиції, створюючи багатогранний підхід до виконавства та музичної педагогіки.

Вони вчаться взаємодіяти та співпрацювати з представниками різних музичних традицій, що розширює їхній горизонт розуміння та сприяє розвитку культурного діалогу. Полікультурний підхід дозволяє отримувати різноманітний музичний досвід, включаючи в себе елементи різних жанрів, стилів та епох. Це сприяє розвитку їхньої музичної ерудиції та робить їх більш компетентними у виборі та виконанні музичних творів. Здобувачі освіти, які навчаються за полікультурним підходом, стають більш конкурентоспроможними на музичному ринку. Вони можуть виступати у різних музичних середовищах і розуміють потреби та смаки різних аудиторій.

Полікультурна освіта дозволяє розвивати власний музичний стиль, використовуючи елементи різних культурних традицій. Це сприяє створенню унікальних творчих виразів і збереженню авторської ідентичності.

У підсумку, полікультурний підхід у мистецькій освіті виявляється надзвичайно важливим і цінним, сприяючи розвитку здобувачів освіти не лише як музикантів, але й як особистостей, які розуміють і цінують музичну різноманітність і культурний плюралізм. Цей підхід

сприяє створенню глибокого зв'язку між мистецтвом і суспільством, дозволяючи музикантам не лише виступати в різних культурних контекстах, але й сприяючи міжкультурному взаєморозумінню та співпраці. Таким чином, полікуль-

турна освіта в мистецтві має велике значення для сучасних музичних виконавців і педагогів, розширюючи їхні можливості і поглиблюючи їхні знання та вміння в контексті міжкультурного взаємодії і творчості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Абібулаєва Г. С. Деякі аспекти полікультурної освіти. *Педагогіка і психологія*. 2006. № 1. С. 75–84.
2. Гуренко О. І. Концепція полікультурної освіти майбутніх соціальних педагогів. *Вісник Черкаського університету. Серія «Педагогічні науки»*. 2016. № 5. С. 48–55.
3. Дем'яненко Т. А., Кірсанова С. С. Полікультурна освіта як частина педагогічної культури викладачів вищих навчальних закладів. *Pedagogika. Osiągnięcia naukowe, rozwój, propozycje* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції з нагоди 200-ліття Варшавського університету (м. Варшава, 29–30 вересня, 2016). Варшава, 2016. С. 47–51.
4. Кругленко Л. В. Концептуальні підходи до визначення поняття «полікультурна освіта» у вітчизняному педагогічному дискурсі. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2019. № 66, Т. 1. С. 9–12.
5. Поясок Т. Б., Беспарточна О. І. Формування полікультурної компетентності майбутніх економістів. *Engineering and Educational Technologies*. 2019. № 7(1). С. 56–64.
6. Сива Ю. В. Аналіз основних підходів та провідних концептуальних ідей до визначення суті полікультурної освіти. URL: http://knowledge.allbest.ru/pedagogics/2c0b65635a2ac68b4c43a89521216c27_0.html
7. Сокол М. О. Система педагогічних понять в історії розвитку педагогічної науки (XIX–XX ст.) : автореф. дис. ... докт. пед. наук : 13.00.01. Дрогобич, 2018. 43 с.
8. Теорія і методика мистецької освіти: збірник науково-методичних статей / за ред. Ю. Ф. Дворника, О. В. Коваль. Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2019. Вип. 3. 261 с.
9. Пань Шен. Методичне забезпечення експериментального дослідження формування художньо-педагогічної освіченості майбутніх учителів музичного мистецтва Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. *Матеріали і тези VII Міжнародної конференції молодих учених та студентів* (Одеса 04–05 жовтня 2021 р.). Т. 2. Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського, С. 26–28.

REFERENCES

1. Abibulaieva, H. S. (2006). Deiaki aspekty polikulturnoi osvity. *Pedahohika i psykhohihiia*. № 1. S. 75–84
2. Hurenko, O. I. (2016). Kontseptsiiia polikulturnoi osvity maibutnikh sotsialnykh pedahohiv. *Visnyk Cherkaskoho universytetu. Seriiia «Pedahohichni nauky»*. № 5. S. 48–55.
3. Demianenko, T. A., Kirsanova S. S. (2016). Polikulturna osvita yak chastyna pedahohichnoi kultury vykladachiv vyshchyykh navchalnykh zakladiv. *Pedagogika. Osiągnięcia naukowe, rozwój, propozycje* : materialy mizhnarodnoi naukovopraktychnoi konferentsii z nahody 200-littia Varshavskoho universytetu (m. Varshava, 29–30 veresnia, 2016). Varshava, S. 47–51
4. Kruhlenko, L. V. (2019). Kontseptualni pidkhody do vyznachennia poniattia «polikulturna osvita» u vitchyznianomu pedahohichnomu dyskursi. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh*. № 66, T. 1. S. 9–12.
5. Poiasok, T. B., Bespartochna O. I. (2019). Formuvannia polikulturnoi kompetentnosti maibutnikh ekonomistiv. *Engineering and Educational Technologies*. № 7(1). S. 56–64.
6. Syva, Yu. V. (2016). Analiz osnovnykh pidkhodiv ta providnykh kontseptualnykh idei do vyznachennia suti polikulturnoi osvity. URL: http://knowledge.allbest/pedagogics/2c0b65635a2ac68b4c43a89521216c27_0.htm
7. Sokol, M.O. (2018). Systema pedahohichnykh poniat v istorii rozvytku pedahohichnoi nauky (KhIKh – KhKh st.) : avtoref. dys. ... dokt. ped. nauk : Drohobych., 43 s.
8. Teoriiia i metodyka mystetskoï osvity: zbirnyk naukovometodychnykh statei / za red. Yu. F. Dvornyka, O. V. Koval. Nizhyn (2019). NDU im. M. Hoholia, Vyp. 3. 261 s.
9. Pan, Shen (2021). Metodychne zabezpechennia eksperymentalnoho doslidzhennia formuvannia khudozhno-pedahohichnoi osvichenosti maibutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva Muzychna ta khoreohrafichna osvita v konteksti kulturnoho rozvytku suspilstva. *Materialy i tezy VII Mizhnarodnoi konferentsii molodykh uchenykh ta studentiv* (Odesa 04-05 zhovtnia 2021 r.). T. 2. Odesa : PNPU imeni K. D. Ushynskoho, S. 26–28.

I. S. KENTESH

Postgraduate Student at the Department of Preschool Pedagogy, Primary Education and Educational Management,

Mukachevo State University, Mukachevo, Transcarpathian region, Ukraine

E-mail: kentesh.ishtvan96@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-1168-9651>

THE SIGNIFICANCE OF A POLY CULTURAL APPROACH IN THE PROCESS OF PROFESSIONAL (PIANO) TRAINING IN INSTITUTIONS OF HIGHER ART EDUCATION

The article is devoted to examining the significance of the intercultural approach in the context of preparing future specialists in the field of arts, particularly in piano education in institutions of higher artistic education. An analysis of the concept of “intercultural education” is conducted using various pedagogical approaches, including comparative, communicative, competency-based, and cultural. It is emphasized that the definition of “intercultural education” should be adaptable to the specific context of each country, taking into account the peculiarities of its cultural development and educational needs. Attention is focused on the main contradictions that arise when considering the concept of “intercultural education,” particularly the tendency to equate it with other concepts such as “multicultural” and “transcultural” education. The necessity of refining and adapting these concepts to the domestic educational environment is emphasized.

Based on an analysis of scientific works on interculturality in education, it is argued that the intercultural approach contributes to the development of intercultural communication skills, enabling artists to effectively collaborate with colleagues and audiences from different cultures. Intercultural education helps develop the artist’s personality, making them more open, tolerant, capable of engaging in cultural dialogue, and understanding others. Contemporary demands on artists encompass not only a high level of technical skills but also the ability to adapt to a changing cultural environment and incorporate it into their creative process.

In conclusion, it is highlighted that the intercultural approach in the process of professional (piano) education in institutions of higher artistic education holds great significance for the development of future artists. It involves not only mastering artistic techniques but also considering various cultural, intercultural, and cross-national aspects, which enriches and expands the artistic perception and creative potential of future artists.

Key words: intercultural education, professional (piano) education, institutions of higher artistic education, globalization, cultural diversity, cultural communication, personal development, music education.